

Teatry offowe w Niebostanie

Od organizatorów:

Przegląd będzie wspólnym spotkaniem widza i twórców w przestrzeni pozateatralnej - klubokawiarni Niebostan. Chcemy wyjść naprzeciw widzowi, który nie szuka sztuki w teatrze, umożliwienie znalezienia jej w miejscu łatwo dostępnym i chętnie odwiedzanym. W miejscu, do którego można przyjść, napić się kawy ze znajomymi i doświadczyć przy okazji czegoś niecodziennego.

Nabór spektakli odbył się w formule open call. Na podstawie zgłoszeń wybraliśmy 5 spektakli, które będziemy prezentować co mniej więcej 2 tygodnie.

Na wszystkie wydarzenia wstęp wolny, ale trzeba zarezerwować wejściówkę pod adresem:

wszystkocomasz@gmail.com

Organizatorami cyklu są: Stowarzyszenie Topografie, klubokawiarnia Niebostan oraz Teatr Rajstopy. Zadanie publiczne jest finansowane ze środków otrzymanych od Miasta Łódź.

16 X, godz. 18

"otwarte / gładkie / białe / chłodne" - Teatr Rajstopy (Łódź)

To jest spektakl, który nie polega na wyjmowaniu z siebie tego, co zawsze tam było i czekało na wyjęcie. Polega na filtrowaniu przez siebie uczuć innych. Jest staraniem opowiedzenia nie swojej historii, a jednocześnie próbą zrozumienia jej przez własną głowę, odczucia przez własny brzuch, zobaczenia na własne oczy, usłyszenia swoimi uszami.

Tutaj zanim poruszymy Was, musimy najpierw poruszyć same siebie. Robimy wszystko, żeby w nas drgało. Spektakl jest poetycką opowieścią o procesie zdrowienia osób zmagających się z problemem uzależnienia. Został on stworzony w oparciu o wywiady antropologiczne z członkami łódzkiej grupy Narcotics Anonymous. W spektaklu największy nacisk kładziemy na przekazanie emocji i odczuć rozmówców ponieważ za pomocą sztuki można je wyrazić najpełniej.

Reżyseria i obsada: Zuza Polkowska, Noemi Wrzos

Muzyka: Piotr Jaszczur Śnieguła

23 X, godz. 18

Fundacja Banina / Obca / Warszawa

„Obca” jest literackim zapisem przeżyć, które stały się udziałem młodej Ukrainki, tytułowej Obcej, w związku z przyjazdem do Polski po protestach na Majdanie i wybuchu wojny w Donbasie. Jej emigracyjna historia staje się głosem pokolenia, którego życie odmieniła konieczność emigracji i przebywania na obczyźnie, związanymi z tym trudnościami i zmaganiem się ze stereotypami. Spektakl porusza problem alienacji osób uchodźczych, lęków i trudności, z jakimi się borykają. Spektakl posługuje się metaforą, sam tytuł nawiązuje do sposobu traktowania imigrantów, którzy są często uznawani za zagrożenie dla naszej tożsamości. Główna bohaterka po przybyciu do Polski czuje się i jest traktowana jak obca. Spektakl symbolicznie odzwierciedla problem relacji obcy/swój jako pewnego rodzaju podział społeczny. Mowa tu o doznaniach, strachu, stereotypach, barierach, które trudno przełamać. Przez dużą część spektaklu aktorka pozostaje w masce, obracając w dłoniach kulę-globus, opowiadając o kontekście

globalnym.

Krótki fragment, dotyczący doświadczenia Majdanu jest grany po ukraińsku. Aktorka pochodząca z Kołomyi odsłania twarz w trakcie spektaklu, prowadząc dialog z publicznością. Spektakl jest szczególnie ważny w aktualnym kontekście wojny na Ukrainie. Nie tylko opowiada o problemie uchodźstwa, którego tak wiele osób teraz doświadczyło i doświadcza, ale także podejmuje próbę zrozumienia tych osób, integracji ludności polskiej z ukraińską, pokazania, że głos osób z Ukrainy jest ważny i będzie wysłuchany.

Spektakl ma na celu zacieranie podziałów między „swoimi”, a „obcymi”, zmianę kategorii myślenia o „obcym” na „inny”, ponieważ „inny” nie jest wartościowany. Spektakl "Obca" miał swoją premierę w czasie festiwalu Pol'and'Rock 2019 w Wiosce Wielu Kultur w Kostrzynie nad Odrą. Od tamtej pory był grany około 70 razy w szkołach, instytucjach kultury, na festiwalach w różnych częściach Polski i zagranicą (po polsku i po ukraińsku). Został przygotowany we współpracy z Pracownią Duży Pokój w Warszawie i Domem Kultury KADR w Warszawie.

Występuje: Solomija Mardarovych

Reżyseria: Bartłomiej Miernik

Scenariusz: Katarzyna Mazur-Lejman

Dramaturgia: Katarzyna Mazur-Lejman, Bartłomiej Miernik

Scenografia, kostium, światło: Maria Pilarczyk

O zespole:

Fundacja Banina od 2017 roku zajmuje się nowoczesną, włączającą, równościową edukacją poprzez teatr, a skupieni w niej pedagodzy teatru pracują głównie z młodzieżą w szkołach, zapraszając do rozmów na tematy trudne, istotne, rezonujące społecznie. Spektakle pt. "Kolorowa, czyli białoczerwona", "Obca" czy "Marzenie Nataszy" dopełniają rozmowy z widzami prowadzone przez pedagogów. Swoje spektakle fundacja prezentuje również na festiwalach teatralnych (Malta 2018, Kontrapunkt 2018, Klamra 2019 i 2020, Pol'and'Rock Festival 2018 i 2019, 2020 (online), 2021, 2022, Relacje 2021; Teatron 2019 i Emploi 2019 - oba na Ukrainie, Festiwal Adaptacje 2021 na Słowacji, Festival Kopriva 2022 w Czechach), w teatrach, na uniwersytetach (UW, UKSW, UMK). Oprócz przedstawień edukacyjnych prezentuje spektakle skierowane do widzów dorosłych, jak oparte o lokalne historie: "Willa Rózin" - spektakl o Róży Zamoyskiej, Dzieciach Zamojszczyzny oraz o altruizmie podczas II wojny światowej oraz "Bień 1920" - spektakl antywojenny na podstawie listów z frontu wysyłanych w czasie wojny bolszewickiej 1920 r. Fundacja podejmuje także próbę integracji młodzieży polskiej z młodymi imigrantami z Ukrainy. Spektakle łączy oryginalne spojrzenie na problem i nastawienie na przekazanie odbiorcy istotnych społecznie treści. Pozyskane przez lata działalności kontakty pozwalają nam na podejmowanie wieloaspektowej współpracy, w szczególności ze szkołami, a tym samym na prowadzenie działań edukacyjnych w formie spektakli teatralnych oraz warsztatów skierowanych do wszystkich grup wiekowych.

6 XI, godz. 18

Grupa Teatralna Pomarańcze w Uchu na Skarpie bez Kartki / "Największy Złodziej Performensów w Polsce - zmartwychwstanie" / Goleniów/Poznań

Reżyseria, muzyka, obsada: Karol Barcki

Obsługa techniczna: Piotr Śnieguła

O spektaklu:

Po któreś tam - "nie kradnij" - ale czy aby na pewno Artyści potrafią żyć zgodnie z zasadami

narzuconymi przez Siłę Wyższą? Czy jednak ich rolą jest, by buntować się niczym "Wybraniec" z "Dziadów"? Co, jeżeli przez wiele lat nosisz się z pewną myślą, nie mając odwagi, by ją zrealizować - i nagle widzisz, że ktoś po prostu TO zrobił, mimo że wymyślił TO o wiele później niż Ty - czy odebrał Ci TO, pomimo że sam bałeś się TO zrealizować? Już raz umarłem, ale zasady natury Nas nie obowiązują. Nas Artystów oczywiście - w końcu nie jesteśmy zwierzętami. Podobno tylko Ci bardziej znani piszą historię teatru i performansu. Zmartwychwstałem. A może Artystów nie obowiązują żadne zasady?

Byłem tym łotrem po lewej. Jeżeli jakąś naukę wyniosłem ze szkoły - to żeby przepisywać od innych. I nie ma w tej kwestii większego w tym kraju ode mnie.

O zespole:

Grupa Teatralna Pomarańcze w Uchu na Skarpie bez Kartki powstała w lutym 2006 roku w Goleniowie, jest jednym z założycieli Zachodniopomorskiej OFFensywy Teatralnej. Członkowie Pomarańczy od początku przejawiali odmienne teatralnie skłonności poszukując własnego stylu wypowiedzi w teatrze. Kiedyś napisano o nich: "Możliwe, że to jedna z nielicznych dzisiaj grup ludzi, którzy wciąż marzą o jedności bytu zwanego sztuką niezależną. Oni naprawdę wierzą w teatr dla zwykłych ludzi robiony właśnie przez zwykłych ludzi"

- zrealizowała: 35 spektakli oraz ok. 12 happeningów i ok. 20 performance, zdobyła kilkanaście nagród

- była inicjatorem kilku festiwali: Ofensywa Teatralna (8 edycji, Poznań), Bez Kurtyny (5 edycji, Gniezno), Liga Teatrów Studenckich (2 edycje, różne miasta), Wielkopolska FAMA (3 edycje, Poznań) i wielu pomniejszych jednorazowych wydarzeń, pomagała również innym grupom w realizacji ich wydarzeń

- współpracowała przy projektach/spektaklach z: Teatr Krzyk, Teatr Brama, Teatr Kingdom of Curvy Fork, Teatr 6 i Pół, Marcin Zarzeczny, Teatr Terminus A Quo, Teatr Ósmego Dnia, Teatr Graciarnia, Teatr Hesperdy, Wydawnictwem DramEdition

27 XI, godz. 18

Kolektyw Kombajn / Popiół / Kraków

O spektaklu:

Jak mówić o stracie? Jak (i czy w ogóle) nawiązywać z nią relację? W jaki sposób przeżyć własną traumę? Jak się z nią pogodzić? Powracające w głowie wydarzenie pogrzebu bliskiej osoby będzie dla niespełnionego komika Witolda możliwością do zmierzenia się z tymi pytaniami oraz do konfrontacji z trudnymi relacjami rodzinnymi.

Zarówno na płaszczyźnie intymnej, prywatnej, jak i biorąc na warsztat szerszy obraz rozpadu rodziny we współczesnym świecie. Inspirując się monologiem z serialu "Bojack Horseman", twórcy zreinterpretowali znaną historię, ubogacając ją prywatnymi doświadczeniami i przepisując ją na bliższy grunt.

Popiół opiera się na grze kontrastów: stand upu i pogrzebu, funkcjonowania aktora w postaci i poza nią oraz granicy między prawdą i fałszem. W niekonwencjonalnych sytuacjach, często celowo fałszowanych, twórczy szukają przeblysków prawdy, szczerości, prawdziwej emocji skrywanej pod maską. Proces twórczy był zarówno dla reżysera, jak i dla aktora wyzwaniem polegającym na znalezieniu własnego języka w monodramie oraz zderzenia tekstu z własnymi emocjami i przeżyciami.

Kolektywną metodą pracy nad własną historią i przyjacielską wymianą na linii reżyser - aktor, twórcy wytworzyli pełen obraz tego w jaki sposób chcieliby konfrontować się z emocjami,

przeżywać stratę. Scenariusz spektaklu został stworzony w oparciu o patchworkową metodę pracy, w ramach której, poprzez proces intymnych rozmów, zostały wytwarzane wydarzenia, opowieści, potrzebne dla scenariusza.

Spektakl grany jest zarówno w języku polskim jak i angielskim. Spektakl powstał w ramach inicjatywy artystycznej Kolektyw Kombajn przy wsparciu Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie oraz Teatralnej Sceny Młodych SCKM. Popiół zdobył I nagrodę na XIV Tyskim Festiwalu Monodramu MOTYF w Teatrze Małym w Tychach Monodram był pokazywany min. na 11. Forum Młodej Reżyserii, VII edycji Festiwalu OFMAT Alchemia Teatru oraz na Festiwalu Artorium w Bańskiej Bystrzycy.

reżyseria, dramaturgia - Stanisław Chłudziński

scenografia - Maciej Mirocha

Występują: Filip Lipiecki, Wojciech Leonowicz (projekcja)

O zespole:

Kolektyw Kombajn to nieformalna inicjatywa twórcza założona w 2021 roku przez grupę studentów krakowskich uczelni artystycznych (ASP, AST) Powstanie kolektywu spowodowała chęć stworzenia wspólnej przestrzeni, w której będzie możliwe budowanie projektów z wszelkich dziedzin sztuki. Kombajn to miejsce stworzone z myślą o tworzeniu, promocji i udostępnianiu oddolnych inicjatyw twórczych tworzonych przez ciągle poszerzające się grono osób. Główną ideą jest przyjacielska współpraca, brak formalnych ograniczeń oraz otwartość na wszelkie odmienne perspektywy. W Kombajnie znajdują się osoby z doświadczeniem i umiejętnościami z zakresu filmu, muzyki, teatru, malarstwa, tańca czy performansu, co pozwala na stworzenie fuzji sztuk i eksperymenty na wszelkich polach działalności. Prace zespołu były pokazywane na wielu ogólnopolskich festiwalach teatralnych i filmowych.

4 XII, godz. 18

Transtopia / KATABAZA

O spektaklu

Katabaza skupia się na narracji dotyczącej poszukiwania kluczy wiążących podmiotowość i świadomość autora, z wątkami przodków. Rodzina oraz odnajdywane zależności stają się pretekstem do rozpoczęcia mitologizowanej formuły przypowieści, morfującej pomiędzy intymnymi historiami, a społeczną perspektywą funkcjonowania miasta. Świadomości społecznej. Katabaza nie jest więc dosłownym „zejściem do podziemia”, jest „przejściem i stałym zespoleniem dwóch światów” tego intymnego i społecznego, przeszłego i aktualnego. Katabaza stała się min: częścią międzynarodowego festiwalu Open Eyes Art Festival, laureatem konkursu sekcji Laboratorium – Cracow Art Week 2022 oraz zdobywcą głównej nagrody na Festiwalu teatrów Poszukujących o Nagrodę Im. Tadeusza Kantora organizowanym w Wielopolu Skrzyńskim.

O formie:

Działanie jest projektem z zakresu Transmediów, a więc multimedialnej opowieści wieloma środkami wyrazu poczynając od najprymitywniejszego teatru cienia, poprzez autorski tekst, ready made, taniec, wideo, na trójwymiarowych interaktywnych powidokach kończąc.

Vizuale, reżyseria i tekst: Dominik Setlak Audio: Bakblivv, Perfo: Julita Golińska Setlak i Gabi Kuczyńska

O zespole:

Transtopia jest nieformalną grupą artystyczną założoną w 2017 roku przez Dominika Setlaka i Julitę Golińską. Utworzona w Staromiejskim Centrum Kultury w Krakowie, jako interdyscyplinarna pracownia podejmująca działania w obrębie sztuk wizualnych i teatru.